

Gamle Olle smed

Musik: Rudolf Bay (1791—1856), dansk tonsättare, uppskattad för sina melodiosa tonsättningar till sånger som varit allmänt kända och sjungna ända in i våra dagar. Flera av hans melodier har inspirerat visdiktare att skriva nya texter, och på melodin "Den ed jag svurit fanan" har visan "Gamle Olle smed" tillkommit, efter muntlig tradition nedtecknad och bearbetad av Sture Backer, 1926.

En vi - sa vill jag kvä - da om Gam - le Ol - le Smed som

här nu må fram - trä - da och å - ter va - ra med. Vad

man - nen har be - dri - vit är kan - ske ej så stort, men

vi - san jag har skri - vit må gå från ort till ort, men

vi - san jag har skri - vit må gå från ort till ort.

I rök och damm och hetta
stod smeden vid sitt städ
och lärde sig allt detta
som läras bör av smed.
Sin bälg så hurtigt drog han
om också den var trög,
:||: och så med släggan slog han
så gnistorna de flög :||:

En flicka med tillbedjan
han följde genom byn,
när han höll till i smedjan
då stod hon för hans syn.
En dag en gyllne boja
hon fick av Olle Smed
:||: och i en liten koja
de båda slog sig ned :||:

Nu Olle Smed fick sträva
långt mer än förr han gjort,
men härligt var att leva,
ty slakten växte fort.
När han sig satte neder
och räkna så minsann
:||: i kojans fyra smeder
det ledigt räkna han :||:

När Olle så blev kommen
till fyllda sjuttioett
då börja ålderdomen
att taga ut sin rätt.
Då satt han med sin gumma
som förr så många gång
:||: han hörde bälgen brumma,
han lyss till städets sång :||:

Väl skola slakten komma,
och slakten vissna ned,
men minnet det skall blomma
av Gamle Olle Smed.
När ässjans kol ses brinna
och man hör städets sång
:||: man skall sig då påminna
en smed som fanns en gång :||: